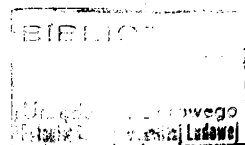

11 października 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

FORM 1/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 243.

Société Schneider & Cie,
Paryż (Francja).Kl. 46 b₂

14 d, 1/1

Stawidło zaworowe do silników spalinowych.

Zgłoszono: 29 stycznia 1920 r.

Udzielono: 31 maja 1924 r.

Pierwszeństwo: 13 października 1917 r. (Francja).

Niniejszy wynalazek dotyczy stawidła zaworowego do uruchamiania większej ilości zaworów wspólnym narządem, w rodzaju np. dźwigni lub wahacza, za pomocą pośredniego ogniwa wieloramienneego.

W stosowanych dotychczas tego rodzaju stawidłach wieloramienne ogniwa zaopatrywano w zwisającą część prowadniczą, ślizgającą się wewnątrz cylindra, odlanego razem z jednym z kadłubów zaworowych i odprowadzaną do normalnego położenia odpowiednią sprężyną.

W mechanizmie, stanowiącym przedmiot wynalazku niniejszego, pomienione wieloramienne ogniwo kierują dwa pionowe czopy, górny i dolny, przesuwające się w prowadnicy, umocowanej na kadłubach zaworowych, przyczem ogniwo to uruchamia dźwignia (wahacz) lub t. p., której ramię opiera się na odpowiedniej

powierzchni pomiędzy górnym a dolnym czopem.

Najpraktyczniej jest wyposażyć wahacz w klocek ślizgowy, połączony z nim przegubowo, przesuwający się po poduszce ślizgowej, umocowanej w wieloramienne ogniwie.

Sposób wykonania omawianego mechanizmu przedstawia szczegółowo rysunek, na którym fig. 1 przedstawia przekrój pionowy, częściowo w widoku, fig. 2 przekrój poziomy wzdłuż linii II—II, a fig. 3 częściowy przekrój poprzeczny wzdłuż linii III—III na fig. 1 mechanizmu do jednoczesnego uruchomienia dwóch zaworów tym samym wahaczem. Fig. 4 przedstawia w poziomym rzucie schematycznym odmianę tego urządzenia do jednoczesnego uruchomienia czterech zaworów, o osiach rozłożonych symetrycznie

po dwie w dwu wzajemnie prostopadłych płaszczyznach.

Na figurach tych litera A oznacza uruchomiane zawory, których trzony a ślizgają się w sposób zwykły w kadłubach B .

Jako wspólny narząd do uruchamiania tych zaworów służy wahacz $C - C^1$, obracający się około stałej osi D i otrzymujący ruch od silnika za pośrednictwem czopa E .

Połączenie ramienia C wahacza z trzonami zaworów a uskutecznia, stosownie do wynalazku, wieloramienne ogniwo F , prowadzone swemi czopami F^1, F^2 w prowadnicy, przymocowanej do kadłubów zaworowych. Dla ułatwienia montowania prowadnica składa się z dwóch części G i H , połączonych ze sobą i przymocowanych do kadłubów zaworowych sworzniami I .

Ramię C wahacza kończy się widelkami c , obejmującymi czop c^1 , na którym obraca się klocek ślizgowy J , ślizgający się po odpowiedniej powierzchni poduszki K , umocowanej w ogniwie wieloramienne F .

Ogniwo F jest zaopatrzone, stosownie do ilości uruchamianych zaworów, w odpowiednią ilość palców f (dwa w przykładzie przedstawionym na fig. 1 — 3, i cztery na fig. 4), utworzonych na końcach gwintowanych sworzni, wkręconych w odpowiednie otwory w ogniwie F . Każdy z tych palców, opierających się o głowicę trzonu odpowiedniego zaworu, zagłębia się w nią centralnie knykciem f^1 . Długość części roboczej palca, wystająca

poza ramię ogniwa można regulować za pomocą naśrubka f^2 .

Rzecz prosta, że przy opuszczaniu się ramienia C wahacza część F przesuwa się w dół i wskutek tego otwiera zawory, ciśnąc palcami $f - f^1$ na ich trzony. Przy obrocie wahacza w kierunku przeciwnym oddziaływanie jego na ogniwo F i zawory ustaje. Zawory te cofają się z swych siodeł pod naciskiem sprężyn, odprowadzających równocześnie ogniwo do położenia początkowego.

Część F jest dokładnie scentrowana w prowadnicy $G - H$ występami F^1, F^2 , dzięki czemu przesuwa się ściśle w kierunku pionowym, który też zostaje udzielany i trzonom zaworów.

W przykładzie, przedstawionym na fig. 4, część F posiada cztery ramiona.

Zastrzeżenie patentowe.

Stawidło zaworowe do silników spalinowych, w których kilka jednakowych zaworów uruchamia jeden wspólny wahacz stawidłowy zapomocą włączonego między te zawory, a wahacz wieloramiennego ogniwa pośredniego, tem znamienny, że ogniwo to prowadzą dwa pionowe czopy, górny i dolny, przesuujące się w prowadnicy, przymocowanej do kadłubów zaworowych, a wahacz na końcu uruchamiającym to ogniwo jest zaopatrzony w klocek ślizgowy, przymocowany doń przegubowo, przyczem klocek ten ślizga się po poduszce ślizgowej, osadzonej w wieloramienne ogniwie.